pag. 50.

I Jutt

Pisuhännast.

Üks kord üks küla rahwas näinud et pisuhänd tulnud taewa alt kohe nende küla poole, küla rahwal olnud aga seda nähes suur kartus sest kui pisu händ ühest külast juht wad üle minema süs selle järel kaewad kõik sugused õnnetused ja hädad. Küla rahwal ei jäänud nüüd muud nõuu üle kui üht nüsugust inimest kuua senna kes pisuhänna sõnu mõistab, aga mujal ei teadnud nad nüsugust meest kui kaewa joe aäres üks wana mees, et see wõtwet ta om sõnadega kohe taewa alt maha. Nüüd saatnud nad kohe wanakese järele, aga nü kauua ett kui wana mees sinna jõuab waatanud teised rahwas aga järele, sest et ta aega

pag. 51.

mööda lükuwad. Wanake jõuudnud juba senna ja pisuhänd olnud seal samas kohal taewa all. —
Ta hakkanud kohe sõnu lugema ja ise eneses pomisema, pisuhänd jäänud aga kohe seisma. — Süs ütelnud ta rahwale, et pange nüüd tähele mis sünnib, nõnda kui ta need sõnad ära ütelnud süs hakkanud ülewalt kõik sugu wilja mua peale maha sadama, nõnda et wümaks olnud kõik su koht wilja unikaid täis, ühes olnud tatred, teises rukid kolmandas nisud ja neljandas odrad, erned, kaerad ja nenda edasi, aga nü pea kui wilja sadu lõpnud olnud ka pisuhänd taewa alt kadunud. —
Nüüd allei selle tanud wanake rahwale, et need pisuhännad kannawad alati kõik sugu